

Hans Blomberg har alltid varit tågbiten. Han har byggt en 200 meter lång järnväg på tomten. Nu är det riktigt kul att hämta veden.

TEXT OCH FOTO INGEMAR NORLEN

Hans tar tåget till vedbacken

På tomten hemma hos Hans Blomberg och Birgitta Widén i Klöverdala söder om Ödeshög i Östergötland tuffar det gamla loket runt på den smalspåriga järnvägen. Garaget har blivit lokstall och allt eftersom Hans bygger ut järnvägen blir turerna kring rabatter och grönsaksland allt längre.

Hans har alltid varit intresserad av tåg. För 15 år sedan fick han idén att anlägga en kort järnväg från vedbacken till huset. I början sköt han de vedfyllda vagnarna för hand men snart hittade han det gamla loket. Det stod övergivet i ett skjul vid en torvmosse, där verksamheten var nerlagd.

– Det har en bensindriven Volvo-motor från 1930-talet. Den fungerar utmärkt, men jag kan inte köra på högre växel än tvåan fast den är nedväxlad. Å andra sidan blir den väldigt stark.

– **FRÅN BÖRJAN** var det här bara ett praktiskt sätt att lösa vedtransporterna. Man får ju plats med en del i en rejäl tippvagn. Men snart upptäckte jag att det där med en egen järnväg är jätteroligt att utveckla.

Det handlar ju om att bevara en gammal kultur.

Men var hittar man smalspårsräls?

– En kompis i Skåne hade köpt räls från flera smalspåriga järnvägar. Jag beställde ett lastbilslas av honom.

ÄR FÖR ÄR har Hans byggt ut banan och i sommar bygger han en slinga som sträcker sig längst bort, bakom flaggstången och jordgubbslandet. Hobbyn har gjort honom till en riktig rallare

– Ingen som inte har provat på det vet hur tungt det är att anlägga en banvall, kröka räls eller lägga spår, säger Hans, som har fått stor respekt för dem som byggde den långa Inlandsbanan.

Hans planerar nu att bygga en altan på baksidan av huset som samtidigt ska fungera som plattform. Och varför inte skaffa en gammal hederlig vändskiva också?

Vad tycker din hustru om att ha en järnväg i trädgården?

– Jag har hellre en karl som bygger järnväg än en som sitter framför TV:n och glor på fotboll, skratrar Birgitta.

Veden går som på räls.